

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/265/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315223153
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1315223153.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členiek senátu JUDr. Bianky Gelačikovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloletú G. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa rodičov matky C. L. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L. námestie XX, XXX XX R., zastúpenej Mgr. Silviou Moravčíkovou, advokátkou so sídlom Mikulášska 29, 811 01 Bratislava a otec B. G. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. F. XX, XXX XX F., v konaní o návrhu matky na zmenu úpravy styku otca s maloletou a o návrhu otca na zmenu úpravy odovzdávania maloletej a úpravy styku, na odvolanie matky proti rozhodnutiu Okresného súdu Bratislava III, č.k. 38P/410/2015-108 zo dňa 07.11.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti vo výroku o úprave styku otca s maloletou G. G., nar. XX.XX.XXXX m e n í tak, že styk otca s maloletou sa n e u p r a v u j e.

Týmto sa m e n í výrok rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 10.10.2014, č. k. 26P/4/2012 - 399 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín, zo dňa 24.02.2015, č. k. 6CoP/2/2015 - 455, v časti o úprave styku otca s maloletou.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom 38P/410/2015-108, zo dňa 07.11.2017 zamietol návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletou a návrh otca na zmenu úpravy odovzdávania maloletej a na úpravu styku počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin v roku 2017. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkom nemá nárok na ich náhradu.

2. Rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil čl. 5 písm. g), § 36 ods.1, § 25 ods. 2, 3 § 24 ods. 4, Zákona o rodine, a tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrhy rodičov sú nedôvodné a v rozpore so záujmami maloletej. Pokiaľ ide o návrh matky na zmenu úpravy styku otca s maloletou v zmysle jeho zúženia súd prvej inštancie uviedol, že nebol podporený natoľko závažnými okolnosťami, ktoré by mali mať za následok prelomenie práva rodiča, ktorý nemá dieťa v osobnej starostlivosti, na pravidelný kontakt s dieťaťom, v rámci ktorého môže realizovať svoje rodičovské práva a povinnosti. Konštatoval, že právo styku rodiča s dieťaťom je špecifickou zložkou rodičovských práv a povinností, pri ktorom stojí v popredí predpoklad zákonodarcu, že jeho realizácia bude vychádzať zo vzájomnej dohody rodičov a od určitého veku i dohody s malolekým dieťaťom. Uviedol, že v danom prípade hoci sa v realizácii styku otca s maloletou prejavujú určité problémy, tieto nie sú spôsobilé k tomu, aby na ich podklade došlo k zúženiu styku otca s maloletou. Zdôraznil, že rozhodnutie o

obmedzení kontaktu rodiča s dieťaťom na jeden víkend v mesiaci do značnej miery eliminuje možnosť rodiča realizovať výchovu dieťaťa tak, ako to bolo uvedené vyššie a robí ju výlučne formálnou, bez reálneho naplnenia v živote dieťaťa. Dôvody návrhu matky na zúženie styku otca s maloletou, intenzita doposiaľ stanovenej úpravy styku, v spojení s prístupom a správaním sa otca, v dôsledku ktorého je súčasná realizácia styku pre maloletú stresujúca a psychicky i časovo vyčerpávajúca, otcom nerešpektovaná nutnosť prípravy maloletej do školy, výčitkami, vyhrázaním sa a striktným trvaním na dodržaní rozhodnutia o úprave styku, otcom následne obviňovanie z nerealizovania styku, ktorý podniká voči nej kroky, ktorých je maloletá často svedkom a súčasťou, nepovažoval za dôvodné. Uviedol, že na hlboký a (pravdepodobne) nezmieriteľný konflikt medzi rodičmi ako bývalými manželmi poukazovali súdy už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach, v ktorých sa podrobne venovali ich vzájomným vzťahom a jednoznačne konštatovali, že obaja rodičia prenášajú svoje prežívanie vo vzťahu k tomu druhému na maloletú, čím ju neúmerne zaťažujú. Konštatoval, že ani po uplynutí času, ktorý od rozvodu rodičov maloletej uplynul, nedošlo v ich vzájomných vzťahoch k upokojeniu a vzájomnému rešpektovaniu. Maloletá je tak naďalej stredobodom ich vzájomného konfliktu, v správaní každého z nich je prítomná výrazná devalvácia druhého rodiča a jeho postavenia v živote maloletej nevedomujúc si, že ich postavenie v živote maloletej je nezameniteľné a preto neporovnateľné. Rodičov vyzval na korekciu svojho správania, aby prestali s maloletou preberať záležitosti, ktorých riešenie jej neprináleží a sú pre ňu nevhodné, nezaťažovali ju negatívnymi vyjadreniami na adresu druhého rodiča a prestali maloletú citovo vydierať. Konštatoval, že obaja rodičia svojim správaním vystavujú maloletú konfliktu lojality a následnému pocitu viny vo vzťahu ku každému z nich. Mal za to, že nie intenzita styku otca s maloletou, ale konkrétne správanie a prístup rodičov v rámci „výchovného“ pôsobenia na maloletú sú tým, čo je v rozpore s jej záujmami. V súvislosti so zisťovaním a posudzovaním názoru maloletej, vrátane listu, ktorý v mene maloletej poskytol súdu k nahliadnutiu otec, súd prvej inštancie uviedol, že odzrkadľujú už vyššie popísané správanie rodičov a jeho výrazne negatívny vplyv na prežívanie maloletej, keďže jej vyjadrenia si vzájomne odporovali. Pokiaľ matka pravosť listu namietala, resp. vyjadrila možnosť, že k napísaniu listu otec maloletú prinútil, súd prvej inštancie vyjadril svoju čiastočnú pochybnosť, keďže nie je zrejmé za akých okolností maloletá list pre súd napísala. Uviedol, že vyjadrenia maloletej ohľadom jej predstáv o realizácii styku s otcom však nekorešpondujú s jej vekom a do značnej miery sa prekrývajú s návrhmi a vyjadreniami matky. Uvedené napokon viedlo súd prvej inštancie k tomu, že názor maloletej - vyjadrený tak v rámci pohovoru, ako aj v predmetnom liste - pri svojom rozhodovaní tak, ako to požadovali rodičia nezohľadnil. Pokiaľ ide o upravený styk otca s maloletou uviedol, že sa jedná o štandardnú úpravu styku, zodpovedajúcu právam aktívneho rodiča realizovať kontakt so svojim dieťaťom, pričom s tvrdením matky, že ide o „skutočne veľmi širokú“, úpravu styku sa nestotožnil. Námietky matky ohľadom tej skutočnosti, že otec nerešpektuje potrebu maloletej pripraviť sa na vyučovanie a že tejto dokonca bráni, vyhodnotil ako nedôvodné. Uviedol, že maloletá na uvedené v rámci pohovoru nepoukazovala a ani kolízny opatrovník nesignalizoval, že by sa u maloletej prejavovali v tomto smere nedostatky v čase, kedy strávia víkend u otca. Skonštatoval, že pre maloletú je jednoznačne prospešné udržiavať pravidelný osobný kontakt s otcom, ale je tiež nepochybné, že prišla do veku, ktorý je charakteristický už značnou mierou samostatnosti, najmä pokiaľ ide o jej prežívanie a predstavy o trávení voľného času. Uviedol, že vo veku maloletej G. sa jedná predovšetkým o oblasť trávenia voľného času, v rámci ktorého sa miera vplyvu rodičov postupne znižuje a títo budú mať čoraz obmedzenejšie možnosti reálne či dokonca účinne zasahovať do toho, ako bude chcieť maloletá tráviť svoj voľný čas, do ktorého spadá v rámci školského roku predovšetkým obdobie víkendu a následne obdobie prázdnin. Zdôraznil, že rodič, ktorý si nie je schopný či ochotný toto uviesť a sebecky zotráva na striktnej realizácii styku tak, ako bola stanovená súdnym rozhodnutím, riskuje odcudzenie dieťaťa. V zásade možno teda povedať, že hoci v súčasnosti súd nezhliadol dôvod na zúženie styku otca s maloletou v zmysle návrhu matky, postupom času prejde realizácia kontaktu otca s maloletou výraznými zmenami a transformuje sa do podoby, ktorá bude vo výraznej miere odrážať predstavy dieťaťa a nie predstavy rodiča. V kontexte vzájomných vzťahov medzi rodičmi tak, ako boli v priebehu konania preukázané, súd napokon vyhodnocoval aj prezentované stanovisko matky, že ňou navrhovaná úprava styku otca s maloletou bude len minimálna a ak maloletá prejaví záujem, môže sa s otcom stretnúť aj nad rámec tejto úpravy považoval za výlučne formálne, vyvolávajúce také pochybnosti o jeho reálnom naplnení, že ho pri svojom rozhodovaní nezohľadnil. Návrh otca na zmenu úpravy odovzdávania maloletej po ukončení styku tak, že maloletú odovzdá matke v mieste svojho bydliska v F., považoval súd prvej inštancie za nedôvodný, keďže rodič, ktorý vykonáva osobnú starostlivosť o dieťa, je povinný druhému rodičovi umožňovať realizáciu kontaktu a byť v adekvátnom rozsahu nápomocný, táto povinnosť má však tiež svoje obmedzenia a nemožno ju vykladať natoľko extenzívnym spôsobom, že bude tento rodič zaťažený povinnosťou chodiť si pre dieťa do vzdialeného miesta bydliska druhého rodiča v prípadoch, kde nie sú prítomné žiadne objektívne

okolnosti, ktoré by takúto úpravu odovzdávania maloletého dieťaťa odôvodňovali. Rovnako nevyhoveli návrhu otca na úpravu styku počas vianočných sviatkov 2017. O trovách konania rozhodol podľa § 52 CMP.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala odvolanie matka vo výroku, ktorým súd jej návrh na zmenu styku otca s maloletou zamietol. Odvolaciemu súdu navrhla rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmeniť a vyhovieť jej návrhu, alternatívne upraviť styk primerane okolnostiam a veku maloletej tak, aby bol pre maloletú prospešný. Poukázala na úpravu svojho návrhu, keď prioritne žiadala styk otca s maloletou neurčiť, resp. určiť bežný styk od prvého piatku v mesiaci od 17.00 hod. do nedele do 15.00 hod., počas letných školských prázdnin od prvej nedele v júli od 17.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod., od prvej nedele v auguste od 17.00 hod. do nasledujúcej nedele do 17.00 hod., počas vianočných prázdnin 26.12. od 11.00 hod. do 30.12. do 15.00 hod., veľkonočné a jarné prázdniny bez úpravy styku ad hoc. Svoj návrh odôvodňovala pretrvávajúcim antagonizmom otca voči nej, ktorý prenáša i do vzťahu s maloletou tým, že ju stále zahŕňa svojimi výmyslami a nezmyselnosťami tak o nej, ako aj jej rodine, ktoré na maloletú pôsobia traumatizujúco. Poukázala tiež na skutočnosť, že pôvodné rozhodnutie súdu už nevyhovuje potrebám maloletej, ktorá v čase podania návrhu bola žiačkou 6. ročníka základnej školy. Uviedla, že otec maloletú nerešpektuje, jej akékoľvek priania o úpravu alebo odklon stretnutia neprípúšťa, stretnutia si u maloletej pod rôznymi hrozbami vynucuje až tak, že z jej stretávaní sa s otcom sa stal doslova policajný režim. Zdôraznila, že maloletá vyslovila svoj názor pred súdom dňa 07.02.2017, kedy uviedla, že by bolo pre ňu najlepšie, keby styk nebol určený a s otcom sa stretávala slobodne po vzájomnej dohode. Pokiaľ súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že jej návrh je nedôvodný a v rozpore so záujmami maloletej, že nebol podporený natoľko závažnými okolnosťami, ktoré by mali za následok prelomenie práva otca na pravidelný kontakt s maloletou, za zarážajúce považovala, že súd prvej inštancie na jednej strane dospel k uvedeným záverom považujúc upravený styk za štandardný, na druhej strane v bode 28 odôvodnenia svojho rozhodnutia sám uvádza, že maloletá prišla do veku, ktorý je charakteristický už značnou mierou samostatnosti, najmä pokiaľ ide o jej prežívanie a predstavy otrávení voľného času. Uviedla, že súd prvej inštancie mal v konaní preukázané, že otec striktnie trvá na dodržiavaní pôvodného rozhodnutia a styk s maloletou si vynucuje pod hrozbou trestných oznámení a privolaním hliadky PZ, napriek tomu tieto skutočnosti pri rozhodnutí nezohľadnil. Rovnako za zarážajúci považovala postup súdu prvej inštancie pri posudzovaní styku v párnom kalendárnom týždni v piatok v rozsahu 3 hodín, i keď sám súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia označil tento styk za „istý problém z hľadiska zaťaženia maloletej“, a nepovažoval za nutné ani v tejto časti úpravu styku s maloletou korigovať. Tento styk nezrušil ani napriek poznaniu, že sa dlhodobo nerealizuje. Za vážne pochybenie súdu prvej inštancie považovala nezohľadnenie názoru maloletej vyjadrený v rámci pohovoru pred súdom tvrdiac, že nekorešponduje s vekom maloletej a do značnej miery sa prekrýva s jej návrhmi, pričom výpoveď maloletej bola totožná s jej výpoveďou pred kolíznym opatrovníkom a psychologičkou zo septembra 2016. Napriek všetkému poukázala aj na skutočnosť, že maloletá sa s otcom stretávať chce, avšak slobodne a nie pod nátlakom. Uviedla, že ona tvrdenia maloletej nijako nevyvracia a ani jej vôľu nepotláča. Namietala, že súd prvej inštancie vychádzal z obsahu listu, ktorý v mene maloletej predložil otec krátkou cestou na pojednávaní dňa 25.05.2017, hoci otcom predložený list nie je súčasťou spisového materiálu a neumožnil jej sa s jeho obsahom oboznámiť. Ak súd prvej inštancie nepovažoval údajný list maloletej za dôkaz aj s ohľadom na ňou vznesenú námietku k pravosti listu, nemal sa ním podľa jej názoru vôbec zaoberať. Uviedla, že na takto vyjadrený názor maloletej súd prvej inštancie napokon neprihliadol z dôvodu, že nepoznal okolnosti, za ktorých bol list napísaný, tieto okolnosti však do termínu ďalšieho pojednávania, t.j. za 5,5 mesiaca vôbec nezisťoval a bol absolútne nečinný. Mala za to, že súd prvej inštancie nepostupoval pri hodnotení výsledkov dokazovania správne, keď na názor maloletej ním priamo zistený neprihliadol.

4. Otec vo vyjadrení k odvolaniu matky navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť. Vyslovil názor, že maloletú k styku nútiť nebude, ale nepovažuje za správne, aby styk nebol upravený súdnym rozhodnutím a ponechaný iba na jeho dohode s matkou a maloletou, ktorej názory v tomto smere matka ovplyvňuje. Vo svojom vyjadrení opísal celú genézu vzťahov v rodine, jeho vzájomného vzťahu s maloletou a spôsob stretávania sa s maloletou od roku 2015 doposiaľ. Tvrdil, že maloletá je vychovávaná a ovplyvňovaná v rodine matky proti nemu a jeho rodine. Matka maloletú podľa jeho názoru zneisťuje a manipuluje vymyslenými tvrdeniami o ňom, maloletá je tak rukojemníkom a zbraňou matky voči nemu. Tvrdil, že pred vypočutím maloletej pred súdom prvej inštancie bola maloletá ovplyvnená matkou a jej vyjadrenie bolo doslova namemorované ako báseň, odzrkadľujúci postoj matky. Súhlasil, ako súd prvej inštancie vyhodnotil dôkaz a to list, ktorý súdu predložil a ktorý maloletá napísala iba pre sudkyňu a

kolízneho opatrovníka. Poukázal na to, že matka pri realizácii jeho styku s maloletou nerešpektuje ani doposiaľ platné súdne rozhodnutie, preto nie je dôvod domnievať sa, že bude umožňovať jeho kontakt s maloletou iba na základe ich dohody. Uviedol, že svoje rodičovské práva a povinnosti si vždy zodpovedne plnil a plní, s maloletou trávi čas aktívne, venuje sa jej. Namietal tvrdenia matky uvedené v jej odvolaní, považoval ich za krivé obvinenia a klamstvá.

5. Matka vo svojom vyjadrení k vyjadreniu otca prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne zotrvávala na svojich stanoviskách a tvrdeniach uvedených v odvolaní.

6. Otec vo svojom vyjadrení k vyjadreniu matky zopakoval svoje návrhy a zotrvával na svojich stanoviskách a tvrdeniach uvedených vo vyjadrení.

7. Odvolací súd z dôvodu potreby doplnenia dokazovania nariadil pojednávanie a smeroval rodičov v záujme maloletej G. G. k uzavretiu rodičovskej dohody. Napriek časovému priestoru poskytnutému zo strany odvolacieho súdu rokovania medzi rodičmi neboli úspešné.

8. Odvolací súd doplnil dokazovanie zisťovaním názoru maloletej, ktorá v čase rozhodovania odvolacieho súdu vykonala úspešne prijímacie pohovory na gymnázium, na ktorom v školskom roku 2019/2020 začne študovať v 1. ročníku a dovŕšila vek 15 a pol roka. Maloletá G. bola zorientovaná v rodinnej situácii a aj v prebiehajúcom spore rodičov. Potvrdila svoje blízke citové väzby k obidvom rodičom a veľmi dobrý vzťah so svojím otcom, ktorého má úprimne rada. Spoločne strávený čas s ním víta, je pre ňu prínosom, avšak vyjadrila želanie, že vzhľadom na jej vek a jej nadchádzajúci nástup na štúdium na strednú školu by privítala, aby jej styk s otcom už nebol upravený súdnym rozhodnutím. Uviedla, že tak s matkou ako aj s otcom dokáže otvorene komunikovať, matka jej v styku s otcom nebráni a ona si do budúcnosti vie vzájomne strávený čas s otcom, či už počas víkendov, alebo počas školských prázdnin priamo s otcom samostatne dohodnúť.

9. V konaní pred odvolacím súdom matka zotrvala na dôvodoch svojho odvolania a vyjadrila presvedčenie, že maloletá dospelá do veku, kedy má právo sa samostatne rozhodovať o tom, ako a kedy sa bude s otcom stretávať. Uviedla, že maloletej v styku s otcom nikdy nebránila a nebráni, neovplyvňovala ju voči otcovi ani nijako nezasahovala do jej rozhodnutia, ako sa pred odvolacím súdom vyjadrila. Účelom podania jej návrhu nie je obmedziť otca v kontakte s maloletou, alebo ho vytesnať z jej života, ale ponechanie stretávania na vzájomnej dohode, aby bol rešpektovaný názor maloletej, jej potreby, školské povinnosti, voľnočasové aktivity a pod..

10. V konaní pred odvolacím súdom otec trval na svojich vyjadreniach, spochybnil vyjadrený názor maloletej pred odvolacím súdom, ktorý podľa jeho názoru bol ovplyvnený matkou a celou jej rodinou. Zopakoval svoje pochybnosti a vyjadril presvedčenie, že pokiaľ jeho styk s maloletou nebude naďalej upravený súdnym rozhodnutím, jeho kontakt s dcérou bude úplne obmedzený, lebo jej rozhodnutia závisia od toho, ako bude ovplyvnená matkou a jej rodinou.

11. Kolízny opatrovník mal po doplnení dokazovania a zisťovaní názoru maloletej pred odvolacím súdom za to, že v záujme maloletej bude, aby si vo svojom veku mohla dohodnúť svoje stretnutia s otcom samostatne, bez rozhodnutia súdu o konkrétne vymedzenej úprave styku. Zdôraznil, ako veľmi je potrebné, aby maloletej s ohľadom na jej vek, jej zo strany rodičov bola poskytnutá dôvera vo vlastné rozhodnutia. Odvolaciemu súdu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a styk otca s maloletou ponechať bez úpravy v súlade s vyjadreným názorom maloletej.

12. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 Zák. č. 161/15 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej CMP), kedy nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, s nariadením odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 a § 385 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP), v dôsledku potreby doplnenia dokazovania a dospel k záveru, že odvolaniu matky je možné vyhovieť.

13. Odvolací súd vyhodnotiac všetky preukázané relevantné okolnosti daného prejednávaneho prípadu, posudzujúc ich v kontexte celkovej rodinnej situácie, vzájomných vzťahových väzieb, pretrvávajúceho konfliktu rodičov bez schopnosti korektnej komunikácie, veku maloletej a jej aktuálne vyjadreného názoru k veci, ktorá sa jej bezprostredne týka, dospel k záveru o potrebe zmeniť rozsudok súdu prvej inštancie. Odvolací súd pri rozhodovaní považoval za potrebné prihliadať aj na plynutie času priamo súvisiace s dospievaním maloletej, jej prirodzeného psychického a fyzického dozrievania, ktoré okolnosti s poukazom na predmet konania majú priamy dopad na rozhodnutie súdu týkajúce sa úpravy jej styku

s otcom. Odvolací súd vzhľadom na prezentovanú vôľu maloletej, ktorá sa vzhľadom na svoj vek pred odvolacím súdom vyjadrila jednoznačne, slobodne, potvrdzujúc vybudované blízke citové väzby k svojmu otcovi s ktorým sa cíti dobre a súčasne nezasahovanie matky do jej rozhodnutí o trávení času s otcom dospel k záveru, že dôvody, pre ktoré bola úprava styku otca s maloletou rozhodnutím súdu v jej veku 11 rokov dôvodná, pominuli. Odvolací súd ako prvoradé dáva do pozornosti, že súdna úprava styku rodiča s maloletým dieťaťom je opodstatnená len vtedy, pokiaľ rodič majúci maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, stretnutia druhého rodiča s ním vôbec neumožňuje, zámerne a účelovo ich marí alebo obmedzuje, prípadne komplikuje neprimeranými podmienkami, či dokonca podmieňuje určitými výhodami. Za dôležitý faktor sa tiež považuje vek maloletého dieťaťa a s ním spojené plnenie študijných povinností, realizovanie aktívnej záujmovej činnosti a v neposlednom rade aj vlastných osobných záujmov. Maloletá G. je dnes už vo veku 15 a pol roka, má so svojim otcom vybudované pevné a blízke citové väzby a ako vyplynulo z doplneného dokazovania, s otcom a aj s matkou sa vie na zmenu a rozsahu doposiaľ realizovaného styku s otcom dohodnúť. Je zrejmé, že už počas školského roka 2018/2019 jej kontakt s otcom neprebíhal v intenciách súdneho rozhodnutia, ale si ho spoločne prispôbovali jej želaniam a školským povinnostiam. V prípade dieťaťa vo veku G. je tiež potrebné akceptovať jej nástup na stredoškolské štúdium, jej osobné záľuby a aktívne vyplnenie voľného času, a to aj počas voľných dní, t.j. víkendov, prázdnin a sviatkov. Je len samozrejmé, že jej prioritou už v tomto čase musí byť plnenie študijných povinností vrátane domácej prípravy na vyučovací proces, čo si s ohľadom na svoj vek prirodzene už bude organizovať a plánovať samostatne. V konaní neboli preukázané tvrdenia otca o tom, že by matka maloletej v styku, alebo v akomkoľvek kontakte s ním bránila, alebo ju proti nemu manipulovala. Maloletá sama aktuálne potvrdila, že s otcom samostatne komunikuje a na vzájomných stretnutiach sa vedú dohodnúť. Za daných existujúcich okolností je skôr potrebné dôverovať vyjadrenému názoru maloletej a ponechať jej stretnutia s otcom na ich vzájomnej dohode, keď nie je možné predpokladať, že autoritatívne rozhodnutie súdu o povinnosti matky „maloleté dieťa“ v určených termínoch riadne pripravené na styk otcovi odovzdať, je pre vzájomný kontakt otca a dospievajúcej dcéry na udržiavanie a rozvíjanie ich vzájomného vzťahu potrebné a účelné. Odvolací súd vyjadruje názor, že by bolo v rozpore so záujmami maloletej nerešpektovať jej osobný postoj, ktorý po 2 rokoch od vypočutia na súde prvej inštancie pred súdom zopakovala. Maloletá má k otcovi nesporne kladný vzťah, stretáva sa s ním rada a nemožno jej zazlievať, keď svoj voľný čas chce podľa vlastného uváženia rozdeliť medzi obidvoch rodičov, svoje osobné záľuby, priateľov a študijné povinnosti. Nie je v záujme maloletej, aby sa s otcom ďalej stretávala pod tlakom akejkoľvek povinnosti vyplývajúcej zo súdneho rozhodnutia, ale budovanie úprimnej a nestranej vzájomnej súdržnosti a citovej náklonnosti medzi ňou a otcom na báze vzájomnej dôvery vo vlastné rozhodnutia.

14. Odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP.

15. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).